

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/382/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413206141
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5413206141.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: F. V., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. O. XXXX/X, XXX XX L. A., štátnej občanke SR, v konaní o zaplatenie zmenkového plnenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7C/147/2013-78 zo dňa 2. júna 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7C/147/2013-78 zo dňa 2. júna 2014 **z r u š u j e a v r a c i a** vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. žalobu zamietol. Výrokom II. žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na žalobu žalobcu vo forme návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (v ďalšom len „Nariadenie“), doručенú okresnému súdu 28.03.2013, ktorou sa voči žalovanej domáhal zaplatenia zmenkovej sumy vo výške 801,15 Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 801,15 Eur od 26.02.2011 do zaplatenia, 6%-ného ročného úroku zo sumy 801,15 Eur od 11.04.2011 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 2,67 Eur, ako aj náhrady trov konania.

K návrhu pripojil zmenku, ktorej vystaviteľkou je žalovaná s tým, že ako miesto vystavenia zmenky je uvedený Ružomberok, dátum vystavenia zmenky je uvedený 13. september 2010 a v časti „zmenková suma“ je uvedená suma 801,15 Eur, slovom osemstojedem Eur 15 centov a v časti „zmenkový úrok 0,25% denne od“ je vyplnený dátum 26. februára 2011. Ďalej je na zmenke uvedený: Zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sro, Vložka číslo: 23636/B. Taktiež je na zmenke uvedený: Splatný: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, že ide o zmenku „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Napokon je na prednej strane zmenky v pravom hornom rohu uvedený číslo 500100422. Na rube zmenky sa nachádza text: Namiesto nás na rad CD Consulting s.r.o., K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha, Česká republika, IČO: 264 29 705 a pod týmto textom je vpravo text: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Jaroslav Fuchs, konateľ a podpis. Okresný súd v súvislosti s podanou žalobou a v rámci lustrácie uviedol, že mal vedomosť, že tomuto konaniu predchádza o.i. aj konanie sp. zn. 2Er/303/2012, v ktorom vystupovala ako účastníčka konania - povinná terajšia žalovaná a ako oprávnený terajší žalobca. Z uvedeného spisu sp. zn. 2Er/303/2012 okresný súd zistil, že zmenka bola vystavená v súvislosti so zmluvou o úvere č. 500100422 (jej číslo je uvedené na zmenke vpravo hore), uzavretou medzi žalovanou a spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o., dňa 13.09.2010. Súdny exekútor, u ktorého bol návrh na vykonanie exekúcie spísaný 13.07.2012, doručil na tamojší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.08.2012. O tejto žiadosti exekučný súd rozhodol uznesením z 26.09.2012 č.k. 2Er/303/2012-11 tak, že žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30.09.2013. Následne okresný súd

uznesením z 29.11.2013 č. k. 2Er/303/2012-39, právoplatným 08.01.2014, exekučné konanie zastavil. Na základe uvedeného zistenia okresný súd tlačivom B (čl. 4 bod 4 Nariadenia) vyzval žalobcu prostredníctvom jeho zástupcu na doplnenie návrhu (žaloby) o oznámenie, či mu bola zmenkovým veriteľom postúpená aj pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 500100422 uzavretej medzi zmenkovým veriteľom a žalovanou a tiež, aby uviedol výšku nesplateného úveru vyplývajúceho z vyššie uvedenej úverovej zmluvy, ktorá bola v čase vyplnenia zmenky a aby túto výšku dokladoval.

Z vyjadrenia žalobcu na uvedenú výzvu, v podaní zo dňa 03.12.2013, o. i. vyplývalo, že uplatnená pohľadávka je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky, ktorej originál žalobca predložil a že zmenkové informácie preniesol žalobca presne do návrhu na uplatnenie pohľadávky. Žalobca si uplatňuje v konaní majetkové práva zo zmenky a nie z pohľadávky. Žalobca disponuje len indosovanou zmenkou a nemá k dispozícii iné primerané a presné údaje alebo listiny, ktoré súd vyžaduje a ktoré by mohol nad rámec už v návrhu súdu oznámiť alebo predložiť. Nemá dostatočne presné a primerané údaje na to, aby mohol zodpovedne zhodnotiť typ zmenky a titul jej vzniku.

Okresný súd následne tlačivo na uplatnenie pohľadávky spolu s prílohami a tlačivom na odpoveď - tlačivo C doručil žalovanej (čl. 5 bod 2 Nariadenia), ktorá doručila 14.03.2014 vyplnené tlačivo C, kde v časti II. bod 1. uviedla, že pohľadávku akceptuje čiastočne. Nesúhlasila s úrokmi z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 801,15 Eur od 26.02.2011 do zaplatenia, pretože ich považuje za rozporné s dobrými mravmi. V bode 2. uviedla písomný dôkaz - zmluva o úvere z 13.09.2010 č. 500100574, ktorá úzko súvisí so zmenkou vystavenou v deň podpísania tejto zmluvy o úvere, t.j. 13.09.2010. Ďalej zaškrtila políčko, že nechce nariadiť ústne pojednávanie, nežiada o náhradu trov konania a nechce si uplatniť protipohľadávku.

S poukazom na čl. 7 bod 1 písm. c) Nariadenia okresný súd dňa 10.04.2014 predvolal strany na pojednávanie. Žalobou (návrhom) uplatnený nárok, vychádzajúc z oboznámenia podstatného obsahu listín predložených žalobcom, vyjadrenia a výpovede žalovanej a z listín obsiahnutých v spise tamojšieho súdu sp. zn. 2Er/303/2012, ako ich obsah vyplýva aj z odôvodnenia uznesenia tamojšieho súdu z 26.09.2012, č.k. 2Er/303/2012-11, rozsudkom vyhláseným na pojednávaní 02.06.2014 v celom rozsahu zamietol.

Okresný súd v konkrétnej veci zo spisu sp. zn. 2Er/303/2012 zistil, že medzi spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ako veriteľom a žalovanou bola dňa 13.09.2010 uzavretá Zmluva o úvere č. zmluvy 500100422. Na rube zmluvy (čl. 4 spisu 2Er/303/2012) sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru a konkrétne čl. 13 týchto podmienok s názvom „Dohoda o vyplnení zmeniek“. Práve v tomto článku Všeobecných podmienok bol vyjadrený konkrétny text vyplnenia zmenky, ktorá zabezpečovala peňažný záväzok žalovanej a súčasne ako vystaviteľa zmenky, ktorý peňažný záväzok vyplýval z úverovej zmluvy. Z exekučného spisu zistil, že exekučným titulom bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, Karloveské rameno 8, sp. zn. SR 04633/11 zo dňa 20.06.2011, ktorý podľa vyznačenej doložky sa mal stať právoplatným 25.07.2011 a vykonateľným 28.07.2011, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., sumu 801,15 Eur (pozostávajúcu z istiny 608 Eur, poplatku za zasielanie upomienok 20 Eur a trov mediálneho konania 173,15 Eur) spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne z uvedenej sumy od 26.02.2011 do zaplatenia a zákonným úrokom 6 % ročne z uvedenej sumy od 11.04.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 259,96 Eur. Predmetná exekúcia bola právoplatne zastavená uznesením tamojšieho súdu z 29.11.2013, č.k. 2Er/303/2012-39, právoplatným 08.01.2014, ktorému predchádzalo uznesenie tamojšieho súdu z 26.09.2012, č.k. 2Er/303/2012-11, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30.09.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 22.08.2013, č.k. 3CoE/237/2012-32, ktorým tamojší súd ako súd exekučný rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul je nezákonný, nakoľko priznáva plnenie zákonom nedovolené a v rozpore s dobrými mravmi.

Okresný súd konštatoval, že zmenka vystavená žalovanou mala povahu zabezpečovacej zmenky, ktorú skutočnosť preukazuje aj údaj na zmenke, ktorým je uvedenie čísla zmluvy (odkazujúceho na hlavný vzťah). Predmetná zmluva o úvere je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, keďže spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ju uzavierala a plnila z nej v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a žalovaná ju neuzavierala a neplnila v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, keďže v zmluve je označená údajmi občana a nie podnikateľa (obchodné meno, miesto podnikania, IČO). Okresný súd uviedol, že na túto zmluvu dopadá aj režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“). Zároveň poukázal na to, že v rámci exekučného konania okresný súd jednoznačne uzavrel, že v konaní vymáhaný záväzok má svoj základ v spotrebiteľskom

vzťahu a záväzkovo-právny vzťah, ktorý bol medzi oprávneným (spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o.) a povinnou (terajšou žalovanou) založený zmluvou o úvere č. 500100422 z 13.09.2010, posudzoval ako spotrebiteľský úver. Oprávnený nepreukázal, že úver poskytol povinnej na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, čím uvedená zmluva spĺňa charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ. Okresný súd za aplikácie ust. § 17 ods. 1, 2 ZoSÚ, § 524 ods. 1, 2, § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 25 ods. 5 ZoSÚ, § 4 ods. 6 zákona NR SR č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v naposledy účinnom v znení § 17 zákona č. 191/1950 Zb. a konštatoval, že v danom prípade bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 350 Eur a zmenka bola vyplnená na zmenkovú sumu 801,15 Eur, teda aj v prípade, že v čase jej vyplnenia nemal byť ani len sčasti úver splatený, ide o navýšenie o viac ako 228 % z poskytnutej istiny, teda šlo o jej vyplnenie v rozpore so zákonom (cit. ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.). Tým, že zmenka bola vyplnená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., ide o neplatnú zmenku, na čom nič nemení to, či o tejto skutočnosti žalobca v čase jej indosácie vedel alebo nevedel, keď dané ustanovenie podľa jeho výslovného znenia dopadá aj na žalobcu, ktorému bola zmenka indosovaná. Už len z tohto dôvodu nie je daný právny základ žalobou uplatneného nároku, nakoľko tento sa opiera o neplatnú zmenku pre jej rozpor so zákonom. Okrem toho, spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., porušila zákonný zákaz o tom, že zabezpečovacia zmenka mala byť vyplnená len na 30 % poskytnutej istiny a takúto vadnú zmenku previedla na tretiu osobu, bez toho, aby previedla aj pohľadávku z úverovej zmluvy. Týmto postupom pôvodný majiteľ zmenky mal snahu eliminovať základný znak zabezpečovacej zmenky a potrieť akúkoľvek spojitost' s hlavným záväzkovým vzťahom. Toto bolo podľa názoru okresného súdu hlavným dôvodom indosácie zmenky. Podľa okresného súdu žalobca s ohľadom na osobitosti úpravy možnosti vystavenia zmienek v spotrebiteľských vzťahoch v čase, kedy zmenka bola vystavená (o to viac s ohľadom na znenie ustanovenia § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. platiaceho aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky), mal vo vlastnom záujme zisťovať od pôvodného majiteľa zmenky, charakter tejto zmenky, a to či neexistuje nejaká zákonná prekážka brániaca uplatneniu práv z takejto zmenky práve s poukazom na vyššie cit. ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. a jeho zvýšená opatrnosť by v tomto smere bola na mieste aj preto, že pôvodným majiteľom zmenky bola mediálne „známa“ spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o.. Nakoľko šlo o zabezpečovaciu zmenku, zabezpečujúcu záväzok zo spotrebiteľského úveru, nemôže dôjsť k jeho splneniu zmenkou, na čom opäť nemôže nič zmeniť to, že pôvodný veriteľ ako majiteľ tejto zmenky túto indosoval na žalobcu bez toho, že by súčasne došlo aj k prevodu pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, na zabezpečenie ktorého bola vystavená. Ak by úmyslom pôvodného majiteľa zmenky nemalo byť s poukazom na § 17 zákona č. 191/1950 Zb. vylúčenie možnosti skúmania vzťahu, v súvislosti s ktorým došlo k vystaveniu zabezpečovacej zmenky, pôvodný majiteľ zmenky by postúpil pohľadávku vyplývajúcu z úverového vzťahu zmluvou o postúpení pohľadávky. To by však znamenalo, že by žalovanej zostali zachované námietky (ktoré mala voči spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o.) aj voči nadobúdateľovi pohľadávky a súd by pri uplatnení pohľadávky mohol preskúmať dôvodnosť pohľadávky aj z pohľadu toho, či zmluva o úvere spĺňa požiadavky ZoSÚ. Vtedy by musel konštatovať, že v danej veci zmluva neobsahovala viaceré zákonom požadované náležitosti pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere, napríklad RPMN, úrokovú sadzbu, či priemernú hodnotu RPMN, v dôsledku ktorých chýbajúcich náležitostí je potrebné považovať poskytnutý úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., by tak vzniklo právo len na vrátenie poskytnutej sumy úveru. Ak sa však previedla len zmenka, citovaný § 17 zákona č. 191/1950 Zb. námietky ohľadne pôvodného vzťahu zásadne vylučuje (okrem prípadu, ak je preukázané, že majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Okresný súd mal za to, že v danom prípade došlo k zneužitiu inštitútu indosácie zmenky. Zmenka bola postúpená na spoločnosť, ktorej konateľom bol do 07.01.2013 Daniel Paľko, trvale bytom Bratislava, Dunajská 5. Daniel Paľko, bytom Dunajská 5, Bratislava vystupuje ako spoločník a konateľ v spoločnosti TOP INNOVATIONS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Moyzesova 8, IČO: 47 345 071, pričom druhým spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti je doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD. - konateľ právneho zástupcu žalobcu. Bolo zrejmé, že konateľ právneho zástupcu žalobcu nie je vo vzťahu k žalobcovi len jeho právnym zástupcom, ale so žalobcom bol aj personálne prepojený, keď podniká spoločne s bývalým konateľom (i spoločníkom) žalobcu. Tým, že právny zástupca žalobcu zastupoval a zastupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., v súdnych a exekučných konaniach, musí mať vedomosť o tom, že zmenky boli vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv, ktorých vymáhanie v exekúcii bolo neúspešné. Možno sa teda domnievať, že právne inštitúty vyplývajúce zo zmenkového a šekového zákona boli použité na to, aby spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., prostredníctvom inej, jej nie úplne neznámej spoločnosti, získala nespochybniteľný exekučný titul k vymáhaniu svojich pohľadávok nad rámec ich dôvodnej výšky,

keďže tieto pohľadávky môžu byť dôvodné len ohľadne výšky poskytnutých a nevrátených peňažných prostriedkov, ale nedôvodné ohľadne ich (vysokého) príslušenstva, čo je aj prejednávaný prípad. V danej veci bol žalovanej poskytnutý úver len 350 Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť s poplatkom 258 Eur, teda spolu sa zaviazala zaplatiť 608 Eur, avšak keďže ide o úver bezúročný, mala vrátiť len uvedených 350 Eur. Zároveň okresný súd poukázal aj na výšku v zmenke uvedeného zmenkového úroku - 0,25 % denne (prítom v predmetnej zmluve o úvere a ani vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru súd nenašiel ustanovenie, ktoré by obsahovalo „dojednanie“ o takomto vysokom úroku), čo predstavuje 91,25 % ročne. Takýto vysoký úrok v spotrebiteľských vzťahoch nemožno označiť inak ako za úrok úžernický a takto uplatnený nárok nemôže požívať právnu ochranu.

Okresný súd poukázal na to, že ak právna norma dovoľuje určité chovanie a iná za predpokladu, že je zneužívané, ho zakazuje, takéto chovanie nie je výkonom práva, ale protiprávnym úkonom. Výkonu práva, ktorý je jeho zneužitím, tak súdy nemôžu poskytnúť ochranu, pretože by to bolo v rozpore s ust. § 3 Občianskeho zákonníka a najmä s čl. 36 Listiny (Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 457/10 zo dňa 18.07.2013). V podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky ide o rozpor s § 3 Občianskeho zákonníka a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Okresný súd uviedol, že vyššie uvedené skutočnosti skúmal s ohľadom aj na námietky žalovanej, vznesené či už písomne a následne v širšom rozsahu uvádzané v jej výpovedi na pojednávaní, nehovoriac o tom, že žalovaná tiež uviedla, že ak chcela dostať úver od spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s.r.o. musela podpísať zmenku, lebo inak by jej úver nedali. Už z výsledkov lustrácie spisov prevedenej v úvodnom štádiu tohto konania získal informácie, ktoré preukazujú, že predmetná zmenka mala charakter zabezpečovacej zmenky zo spotrebiteľského vzťahu, v ktorom ako spotrebiteľ vystupovala žalovaná. Práve v súvislosti s povinnosťou súdu poskytnúť ochranu spotrebiteľovi ako slabšej strane vyplývajúcej z noriem spotrebiteľského práva vykladaných v súlade s komunitárnym právom, bolo povinnosťou súdu, o to viac, ak na konkrétne nedostatky a podozrenia poukazovala aj samotná žalovaná, poskytnúť jej ochranu. Bolo potrebné poukázať, že ochrana spotrebiteľa sa postupom času stále zväčšuje a prehĺbuje stanovením aj toho, čo súd musí skúmať v spotrebiteľských vzťahoch aj bez návrhu, čo možno demonštrovať, napr. aj poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení zákona č. 102/2014 Z. z. účinného od 01.05.2014.

Podľa okresného súdu niet logického dôvodu, prečo by sa spotrebiteľom mala poskytovať ex offo právna ochrana pri spotrebiteľských pohľadávkach, avšak ako náhle sa takejto pohľadávke majúcej základ v spotrebiteľskej zmluve dostane zhmotnenia v podobe zmenky, mal by byť z tejto ochrany vylúčený vzhľadom na prísnu formálnosť zmenkového a šekového zákona. Zároveň však okresný súd poukázal aj na písomné pripomienky Európskej komisie vo veci C-558/13, ktorej predmetom bol návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Krajským súdom v Prešove v obdobnej veci žalobcu, kde ohľadne výkladu čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS a čl. 4 Smernice Rady 87/102/EHS, Európska komisia o.i. uviedla, že ak pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky vnútroštátny súd vôbec nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok, ide o drastické zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. V takomto právnom režime je totiž nemožné alebo minimálne neprímerane ťažké, aby sa spotrebiteľ domohol ochrany svojich práv. Podľa jej návrhu pre Súdny dvor ES čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS a čl. 4, 9 a 14 Smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje právna úprava členského štátu, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla. Okresný súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnosť zmenky) potom žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná bola v konaní úspešná, žiadne trovy konania si však neuplatnila s odôvodnením, že jej v súvislosti s týmto konaním nijaké nevznikli, preto jej ich náhrada nebola priznaná.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p.. Primárne žalobca poukázal na to, že žalovaná nedoručila okresnému súdu žiadnu žalobnú odpoveď v súlade s čl. 5 ods. 3 alebo ods. 6 Nariadenia, preto okresný súd bol povinný postupovať podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia, a to po skončení konania vydať rozsudok o pohľadávke bez nariadenia pojednávania vždy, ak okresnému súdu nebola doručená odpoveď žalovanej. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie okrem iného oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinami a listinnými dôkazmi, pričom žalobca ani žalovaná dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným titulom, či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhl. Žalobca poukázal na ust. § 120 O.s.p., keď dokazovanie je ovládané plnením si dôkazných povinností

sporových strán a vykonávajú sa dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Žalobca okresnému súdu predložil ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, pričom táto spĺňa náležitosti podľa zákona č. 191/1950 Zb., voči ktorej zo strany žalovanej neboli žiadne námietky, preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala postup okresného súdu na vykonanie dôkazov nenavrnutých vo veci. Ak aj ust. § 120 ods. 1 O.s.p. umožňuje vykonať dôkazy, ktoré účastníci nenavrhnú, tak tento postup je možné využiť len výnimočne, čo však nebola daná sporová vec, pretože okresný súd mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Okresný súd nerešpektoval podľa názoru žalobcu koncentračnú zásadu podľa čl. 5 Nariadenia. Okresný súd uložil vykonať aj také dôkazy, ktoré neboli navrhnuté, avšak k uvedenému musí pristupovať vyvážené, aby nedošlo k narušeniu rovnosti strán v spore, preto ak okresný súd vykonal dôkazy nenavrnuté, tak svojím postupom porušil rovnosť strán v spore, keďže uvedený postup vôbec nezdôvodnil. Predpokladom pre vydanie rozsudku bolo predloženie originálu zmenky ako listinného cenného papieru, ktorý inkorporuje v sebe právo žalobcu. Žalovaná mohla podľa čl. 5 ods. 3, ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke. Ak tak neurobila, tak akékoľvek námietky musia byť odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Okresný súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovanej a bez legitímneho podnetu na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovanej ako spotrebiteľa. Žalovaná sa tejto obrany nedovoľovala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala.

Okresný súd uviedol, že medzi žalovanou a spoločnosťou POHOTOVOSŤ, s.r.o. bola uzavretá zmluva o úvere, ako aj, že zmenka, ktorá je predmetom konania, je zabezpečovacou zmenkou, pričom malo ísť o nespornú skutočnosť. Ani jeden z účastníkov konania však túto skutočnosť neurobil nespornou. Pokiaľ sám z vlastnej iniciatívy vykonal okresný súd dokazovanie, tak skutočnosti z tohto dokazovania plynúce, nemožno považovať za nesporné, pretože ani žalobca, ani žalovaná sa k týmto skutočnostiam nevyjadrili. Neboli splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 120 ods. 3 O.s.p. a nebolo možné vnímať tieto skutočnosti ako nesporné. Žalobca ďalej zdôraznil, že zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy. Nemožno ju preto spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Ďalej žalobca poukázal na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., z ktorého vyplýva, že žalovaná vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jej vzťahu s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaná, tým menej môže činiť sám súd. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008. Okresný súd prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Ďalej poukázal žalobca na rozsudok NS ČR zo dňa 22.08.2002, sp. zn. 25Cdo 1839/2000, z ktorého vyplýva, že zmenkový záväzok je samostatný a oddelený od prípadného záväzku, ktorý bol pôvodom jeho vzniku. Žalobca zdôraznil, že zmenkový záväzok je priamy, bezpodmienečný, nesporný, abstraktný a samostatný záväzok, celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky. Vzhľadom na túto samostatnosť preto nemožno hovoriť, že zmenka je zmenkou podľa zákona o spotrebných úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Tvrdenia okresného súdu o personálnom prepojení konateľa zástupcu žalobcu a bývalého konateľa žalobcu sú skutočnosťou, ktorá nie je pre toto konanie skutkovo, ani právne významná.

Žalobca nesúhlasil ani so záverom okresného súdu o zneužití inštitútu indosácie zmenky. Okresný súd k uvedenému záveru dospel výlučne na základe účinkov daného inštitútu a bez vykonania akéhokoľvek dokazovania v tomto spore. Samotné využitie právneho inštitútu indosácie zmenky nemožno vyhodnotiť ako jeho zneužitie. Žalobca odkázal aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05.09.2013. Opätovne žalobca poukázal na význam ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., že ak námietka vyplývajúca z tejto zákonnej úpravy nie je zo strany dlžníka vznesená a preukázaná, neexistuje dôvod, na základe ktorého by súd mohol opodstatnene vykonať dokazovanie týkajúce sa obsahu kauzálnej zmluvy predchádzajúcej vystaveniu takejto zmenky. Vznikom zmenky sa zakladá celkom samostatný záväzkový vzťah, ktorý existuje nezávisle na hospodárskom dôvode jeho vzniku. Priamy zmenkový dlžník môže voči poslednému majiteľovi zmenky robiť len také námietky, ktoré sa zakladajú na ich vlastných vzťahoch. Z ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. vyplýva, že ten, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi zmenky námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k výstavcovi alebo neskorším majiteľom, okrem prípadu, keď majiteľ pri nadobúdaní zmenky jedná vedome na škodu dlžníka. Len v prípade, že zmenkový dlžník takúto námietku vznesie a preukáže, môže následne na svoju obranu vzniesť aj kauzálne námietky vyplývajúce z jeho vzťahu k remitentovi, či iným skorším majiteľom zmenky. Dokazovanie na preukázanie dôvodnosti takýchto kauzálnych námietok je totiž možné vykonať výlučne len za predpokladu, že žalovaná v lehote do 30 dní po doručení tlačiva a návrhu na uplatnenie pohľadávky, ako aj tlačiva na odpoveď, sa vyjadrí k podanému návrhu, či už tak, že vyplní časť II. vzorového tlačiva písm. C a pripojí všetky príslušné podporné doklady, alebo sa vyjadrí akýmkoľvek iným

vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď. Ak však samotná odpoveď žalovanej k podanému návrhu na uplatnenie pohľadávky nebola doručená okresnému súdu v lehote 30 dní po doručení tlačiva a návrhu žalovanej, musí sa vydať rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke, teda rozhodnúť vo veci samej. Ustanovenie čl. 7 ods. 3 Nariadenia, ktoré ustanovuje takúto koncentračnú zásadu, má za dôsledok, že v prípade pasivity žalovanej, ktorá napriek riadnemu doručeniu návrhu v uvedenej lehote nedoručila okresnému súdu odpoveď, musí súd rozhodnúť len na základe dôkazov predložených žalobcom, a teda nevykonáva sa dokazovanie uvedené v čl. 7 ods. 1 Nariadenia. Aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu, potvrdzuje tieto závery žalobcu. Podľa názoru žalobcu je potrebné v tejto sporovej veci klásť dôraz na to, že záväzky zo zmenky, aj keď vznikli z konkrétnych zmluvných záväzkov, sú záväzkami samostatnými, preto vzhľadom k danej situácii okresný súd bol oprávnený skúmať len to, či zmenka obsahuje všetky náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť zo zákona č. 191/1950 Zb. povinne do nej uviesť, nie však podmienky jej vystavenia a ani jej neprípustnosť. Žalobca žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalobe bude vyhovieť s priznaním trov súdneho konania.

K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaná nevyjadřila.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. a podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, keď predmetné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku boli aplikované v zmysle čl. 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

V súvislosti s odvolacími dôvodmi žalobcu, obsiahnutými v podaní zo dňa 17.07.2014 (č.l. 85 spisu) v danej konkrétnej veci, bolo potrebné v odvolacom konaní vychádzať z toho, čo bolo konštatované okresným súdom v napadnutom rozhodnutí a s ktorým postupom a záverom okresného súdu nesúhlasil žalobca, čo vyjadril jednotlivými odvolacími dôvodmi v podaní zo dňa 17.07.2014. Primárne k tejto právnej veci je nevyhnutné poukázať na Nariadenie, ktoré rieši spôsob konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré by malo zjednodušiť a zrýchliť konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch a zároveň znížiť náklady. Okrem účelu a zmyslu uvedeného Nariadenia a skutočnosti, že žalobca uplatnil pohľadávku práve v zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia vyplnením vzorového tlačiva A, doručeného Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2013, bolo súčasne potrebné prihladiť aj zo strany odvolacieho súdu na charakter uplatnenej pohľadávky a opis dôkazov, ktoré túto uplatnenú pohľadávku podporujú. Z údajov obsiahnutých na vzorovom tlačive A a opisu dôkazov bolo zrejmé, že žalobca uplatnil pohľadávku zo zmenky ako indosatár, ktorý nadobudol všetky práva zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 13. septembra 2010 na zmenkovú sumu 801,15 Eur so záväzkom k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25% denne od 26. februára 2011. V opise čl. 8 vzorového tlačiva A na uplatnenie pohľadávky podľa Nariadenia pod bodom 8.1. pri údajoch o uplatnenej pohľadávke žalobca ďalej uviedol, že indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 13.09.2010 na sumu 801,15 Eur, pričom do nej bol zahrnutý aj záväzok žalovanej zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25% denným úrokom od 26.02.2011. Keďže na zmenkové pohľadávky žalovaná nič nezaplatila, navrhol žalobca podľa čl. 7 Nariadenia vydať rozsudok, ktorým sa žalovanej uloží, aby do troch dní od doručenia rozsudku zaplatila žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 801,15 Eur, zmenkový úrok vo výške 0,25% denne zo sumy 801,15 Eur od 26.02.2011 do zaplatenia, 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy 801,15 Eur od 11.04.2011 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 2,67 Eur a náhradu trov konania.

V súvislosti s posúdením odvolacích dôvodov žalobcu a s vyhodnotením postupu a záverov okresného súdu bolo nevyhnutné zo strany krajského súdu uviesť citáciu nižšie uvedených rozhodných ustanovení Nariadenia a s ohľadom na charakter uplatnenej pohľadávky ako zmenkovej pohľadávky uviesť citáciu rozhodných ustanovení zákona č. 191/1950 Zb..

Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods. 2 Nariadenia po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 5 ods. 3 Nariadenia odporca odpovie do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď tak, že vyplní časť II vzorového tlačiva C na odpoveď, pričom v prípade potreby poskytne všetky príslušné podporné dokumenty, a zašle ho späť súdu alebo tribunálu, alebo akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď.

Podľa čl. 5 ods. 6 Nariadenia akákoľvek protipohľadávka, ktorá sa má podať na vzorovom tlačive A, a akékoľvek príslušné podporné dokumenty sa doručia navrhovateľovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia. Navrhovateľ je povinný odpovedať na akúkoľvek protipohľadávku do 30 dní odo dňa jej doručenia.

Podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v článku 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:

- a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;
- b) vykoná dôkazy v súlade s článkom 9 alebo
- c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia, ak sa súdu alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ustanovenej v článku 5 ods. 3 alebo 6, súd alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa čl. I, § 5 ods. 1 zák. č. 191/1950 Zb., Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov vo zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Podľa ods. 2 cit. ust. úrokovú mieru treba udať vo zmenke; ak chýba tento údaj, platí úroková doložka za nenapísanú.

Podľa ods. 3 cit. ust. úrok sa počíta od dáta vystavenia zmenky, pokiaľ nie je určený deň iný.

Podľa čl. I, § 10 cit. zák., ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietat majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou nebanlivosťou.

Podľa čl. I, § 11 ods. 1 cit. zák. každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I, § 17 cit. zák., kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa čl. I, § 34 ods. 1 cit. zák. je zmenka na videnie zročná pri predložení. Musí byť predložená na platenie do jedného roku od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu tieto lehoty skrátiť.

Podľa čl. I, § 48 ods. 1 cit. zák. majiteľ môže postihom žiadať:

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané;
2. šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti;
3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa čl. I, § 75 cit. zák., vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
3. údaj zročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
7. podpis vystaviteľa.

Podľa § 495 Občianskeho zákonníka platnosti záväzku nebráni, ak nie je vyjadrený dôvod, na základe ktorého je dlžník povinný plniť. Veriteľ je však povinný preukázať dôvod záväzku, s výnimkou cenných papierov hromadne vydaných alebo iných cenných papierov, pre ktoré je zákonom ustanovené, že veriteľ túto povinnosť nemá.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Krajský súd po oboznámení sa s postupom konania okresného súdu, v spojení s odvolacími dôvodmi žalobcu zistil, že okresný súd dostatočne nepostupoval v zmysle vyššie citovaných ustanovení Nariadenia v spojení s čl. 19 tohto Nariadenia, ani v zmysle rozhodného ust. § 120 O.s.p. v rovine vykonávaného dokazovania. Okresný súd po doručení vyplneného vzorového tlačiva A podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia, ktorým žalobca uplatnil pohľadávku, tlačivom B prostredníctvom zástupcu žalobcu doručil žiadosť okresného súdu o doplnenie tlačiva - návrhu na uplatnenie pohľadávky, a to čl. 8. bod 8.1. o „Údaje o pohľadávke“, či žalobcovi bola zmenkovým veriteľom postúpená aj pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. 500100422 uzavretej medzi zmenkovým veriteľom a žalovanou a o uvedenie výšky nesplateného úveru v čase vyplnenia zmenky s dokladovaním tejto výšky. Uvedené doplnenie žiadal okresný súd do 15-tich dní od doručenia tlačiva B. Na uvedené doručené tlačivo B v zmysle Nariadenia reagoval zástupca žalobcu v podaní zo dňa 03.12.2013 tak, že boli podané návrhy na uplatnenie pohľadávok v zmysle Nariadenia, ako i, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkovo-právny vzťah. Žalobca ďalej v odpovedi na tlačivo B Nariadenia uviedol, že zmenka je samostatným abstraktným záväzkom a nie je možné ju podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Na zmenke je uvedená zmenková suma, ktorá nepozostáva zo žiadnych zložiek, častí, či dielov, preto nie je možné špecifikovať zloženie zmenkovej sumy, keďže zmenková suma zo žiadnych zložiek, častí, či dielov nepozostáva.

Podľa názoru krajského súdu postup okresného súdu, ktorý tlačivom B v zmysle Nariadenia žiadal zástupcu žalobcu o doplnenie tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky, nebol namieste, keďže bol žalobcovi doručovaný ešte pred doručením odpovede žalovanej na tlačivo „C“, teda v tomto štádiu konania v súlade s čl. 4 ods. 1 Nariadenia žalobca začal konanie vyplnením vzorového tlačiva A, jeho podaním na príslušný súd a podľa Nariadenia v čl. 8 bodu 8.1. uviedol údaje o uplatnenej pohľadávke a opísal dôkazy, ktoré podporujú uplatnenú pohľadávku, a to zmenka vystavená žalovanou, ktorá v origináli ako dôkaz bola doložená. Z tejto zmenky vyplýva, že ju vystavila žalovaná dňa 13. septembra 2010 v Ružomberku na zmenkovú sumu 801,15 Eur s bezpodmienečným sľubom zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava sumu 801,15 Eur, zmenkový úrok 0,25% denne od 26. februára 2011, splatné: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Žalovaná bola uvedená ako vystaviteľ s menom, priezviskom, trvalým bydliskom, rodným číslom, pod ktorými identifikačnými údajmi sa nachádzal podpis žalovanej ako vystaviteľky zmenky. Zmenka bola indosovaná na žalobcu, čo vyplynulo z údaju umiestneného na rube zmenky. Je nepochybné, že žalobca podľa Nariadenia a podľa údajov o pohľadávke uvedených v čl. 8 bodu 8.1. vyplneného vzorového tlačiva A, uplatnil proti žalovanej zmenkovú pohľadávku. Pohľadávka vyplývala zo žalobcom predloženej zmenky vystavenej žalovanou.

Odvolací súd uvádza, že zmenka je cenným papierom vydaným v zákonom stanovenej forme, ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke, čiastku v nej určenú. Ide o záväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Abstraktnosť záväzku zo zmenky má ten dôsledok, že zákon neviaže vznik zmenkových nárokov na žiadne iné okolnosti, než na splnenie formalít, ktoré predpisuje. Záväzok zo zmenky nie je viazaný na iné dôvody vzniku zmenky. Ak žalobca uplatňuje svoju pohľadávku len na základe vystavenej zmenky, tak majiteľ takejto zmenky nemusí pri jej predložení na zaplatenie a ani neskôr pri jej vymáhaní poukazovať na nič iné, len to, že je vlastníkom zmenky. Nemá dôkaznú povinnosť preukazovať, že mu povinný zo zmenky skutočne dlží zmenkovú sumu. Ak je zmenka platná, tak je dostatočným dôkazom pre vznik uplatneného nároku z nej vyplývajúceho a potom je výlučne na dlžníkovi zo zmenky, aby tento v rámci prípadného súdneho konania vzniesol svoje námietky a v súdnom konaní ich aj preukázal. Abstraktnosť zmenkového záväzku znamená aj jeho nezávislosť, samostatnosť, keďže zmenkový záväzok existuje nezávisle na

dôvode jeho vzniku. Zmenkový záväzok je tak nezávislý na kauzálnych záväzkoch. V prípade vystavenia zabezpečovacej zmenky existujú vedľa seba dva záväzky, a to záväzok kauzálny (pôvodný) a popri ňom záväzok zmenkový. Účelom zabezpečovacej zmenky je, aby v prípade omeškania s plnením záväzku všeobecno-právnej povahy bolo zabezpečené plnenie práve zo zmenky, avšak aj záväzok z takejto zabezpečovacej zmenky má povahu abstraktnú a nespornú.

V konečnom dôsledku žalobca pri vyplnení vzorového tlačiva A a v zmysle čl. 8 bodu 8.1 pri údajoch o uplatnenej pohľadávke ani nepoužil argumentáciu, že pohľadávka zo zmenky je pohľadávka zo zabezpečovacej zmenky, ani tvrdenia o úverovom vzťahu, a preto v tomto smere ani nemohol byť zaťažený výzvou okresného súdu formou doručenia tlačiva B o doplnenie návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia, čl. 8 bodu 8.1 v časti údaju o pohľadávke o oznámenie, či žalobcovi bola zmenkovým veriteľom postúpená aj pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. 500100422 uzavretej medzi zmenkovým veriteľom a žalovanou, s uvedením výšky nesplateného úveru v čase vyplnenia zmenky a dokladovania tejto výšky. Uvedené by bol žalobca povinný uviesť len v tom prípade, ak by pri opísaní údajov o uplatnenej pohľadávke v zmysle Nariadenia sám poskytol tvrdenia o zabezpečovacej zmenke, úverovom vzťahu, k čomu však zo strany žalobcu nedošlo. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1M Obdo V 9/2007.

Na základe vyššie uvedeného zhodnotenia preto za daného stavu žalobcovi na uplatnenie pohľadávky v zmysle Nariadenia postačovalo predloženie zmenky a opis rozhodujúcich skutočností, ktoré osobitne boli vyjadrené v čl. 8 bod 8.1 údajov o pohľadávke vyplneného vzorového tlačiva A.

Až následne okresný súd podľa Nariadenia doručil žalovanej tlačivo C na odpoveď v zmysle čl. 5 ods. 2 a 3 Nariadenia, spolu s návrhom a prílohami. Žalovaná po doručení tlačiva C, a to tlačiva na odpoveď, ako aj po doručení návrhu spolu s prílohami, sa v stanovenej lehote vyjadrila. Žalovaná na nárok uplatnený žalobcom v tlačive, Časť II bod 1. len uviedla, že ...„nesúhlasím s úrokmi z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 801,15 Eur od 26.02.2011 do zaplatenia, pretože ich považujem za rozporné s dobrými mravmi...“, a v bode 2.2.1. tlačiva označila písomný dôkaz „Zmluva o úvere z 13.09.2010 č. 500100574, ktorá úzko súvisí so zmenkou vystavenou v deň podpísania tejto zmluvy o úvere...“, ktorú však k odpovedi na tlačivo „C“ nepredložila. Je potrebné uviesť, že ak žalovaná v odpovedi v Nariadení určenej lehote uplatnila námietky len vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie zmenkového úroku 0,25% denne a k tomu opísala dôkaz, a to úverovú zmluvu, tak túto nepredložila.

Okresný súd bez návrhu účastníkov na pojednávaní dňa 5. mája 2014 pristúpil k dokazovaniu, oboznámením sa s exekučným konaním vedeným pod sp. zn. 2Er/303/2012, z ktorého mal zistiť, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa rozhodcovského rozsudku bola zamietnutá pre neplatnú rozhodcovskú doložku a následne bola exekúcia proti žalovanej právoplatne zastavená, pričom malo byť okresným súdom zistené, že zmenka vystavená žalovanou mala povahu zabezpečovacej zmenky, ktorú skutočnosť preukazuje údaj na zmenke, a to uvedenie čísla zmluvy. Okresný súd mal ďalej zistiť, že medzi žalovanou a spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. bola uzavretá Zmluva o úvere dňa 13.09.2010 č. 500100422, ktoré číslo bolo zhodné s číslom uvedeným na zmenke. Žalovaná až do Zápisnice o pojednávaní zo dňa 5. mája 2014 uviedla, že musela podpísať zmenku, bez toho by tento úver nedostala, zotrvala na námietke vysokých úrokov, pričom vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie zmenkovej sumy a zmenkovej odmeny sa vyjadriť nevedela a namietla postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi. K postúpeniu práv na žalobcu uviedla, že tento postup považuje za jej úmyselné poškodenie s odôvodnením, že za všetkým stoja tí istí ľudia. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na čl. 7 ods. 1 Nariadenia, ktoré podmieňuje vykonávanie dôkazov dorúčením odpovede žalovanej strany. Vykonávanie dôkazov potom upravuje čl. 9 Nariadenia s tým, že súd je povinný určiť spôsob a rozsah vykonania dôkazov potrebných na rozhodnutie, a to podľa pravidiel, ktoré sa vzťahujú na prípustnosť dôkazov.

Krajský súd s poukazom na závery vyjadrené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 499/2012, a to predovšetkým na tie závery, ktoré je potrebné v praxi všeobecných súdov prijať ako všeobecne uplatniteľné, pokiaľ ide o zaujatie stanoviska ku kontradiktórnosti súdneho procesu, k pojmu dokazovanie, k pojmu súdna (právna) vec a prejednanie veci v prítomnosti účastníka konania, dospel k názoru, že okresný súd mal posudzovať práva zo zmenky. Účelom práva účastníka konania je vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, a tým ovplyvniť skutkové zistenia, na ktorých súd zakladá svoje rozhodnutie, keďže skutkové zistenia sú to, čo je účastníkovi nepochybne známejšie ako súdu. Aktivita účastníka pri

využívaní tohto práva je v podstatnej miere závislá práve od miery presvedčivosti vykonaných dôkazov, skutkových zistení, ktorých vyvodenie z nich možno očakávať, a miery presvedčenia súdu o vplyve týchto zistení na unesenie dôkazného bremena daného účastníka. Okresný súd dospel z listinných dôkazov, ktoré vykonal bez návrhu účastníka konania, k inému skutkovému stavu, na ktorom založil svoj právny záver o nedôvodnosti pohľadávky žalobcu. Žalobca vo vzťahu k týmto zisteniam okresného súdu nemohol splniť svoju povinnosť tvrdenia a ani dôkaznú povinnosť a nemal možnosť reagovať na posúdenie nároku, ktorý žalobca uplatnil zo zmenky, okresným súdom ako nároku vyplývajúceho zo spotrebiteľského vzťahu založeného zmluvou o úvere.

Odvolací súd uvádza, že žalobca v konaní uplatnil záväzok žalovanej zaplatiť sumu, ktorú do zmenky doplnil pôvodný majiteľ zmenky. Okresný súd však posudzoval žalobcom uplatnený nárok ako záväzok vzniknutý zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie ako nárok zo zmenky. Je potrebné zdôrazniť, že predmetom uplatneného nároku žalobcom nie je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale nárok zo zmenky. Posudzovanie základného vzťahu, t.j. kauzálneho vzťahu by malo význam, pokiaľ by žalovaná ako spotrebiteľ v lehote stanovenej v Nariadení vzniesla voči majiteľovi relevantné námietky, že k indosácii došlo na jej škodu, alebo ak by podala relevantné kauzálne námietky týkajúce sa úverovej zmluvy, prípadne zmenky, čo by však v konaní musela zároveň preukázať. Okresný súd napriek tomu, že predmetom uplatneného nároku je nárok zo zmenky, z vykonaného dokazovania konštatoval záver o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere uzavretej medzi žalovanou a spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o.. Ak žalobca uplatnil nárok titulom zaplatenia zmenkovej pohľadávky podľa predloženej zmenky, tak bol nositeľom dôkazného bremena len ohľadom tých skutkových tvrdení, na základe ktorých uplatnil svoju pohľadávku voči žalovanej. Ak žalobca netvrdil existenciu zmluvy o úvere, tak nebol ani nositeľom dôkazného bremena na preukázanie skutočností a okolností o úvere poskytnutom žalovanej. Naopak, žalovaná bola nositeľkou dôkazného bremena, t.j. bola v rámci obrany povinná v Nariadení stanovenej lehote vznášať relevantné námietky voči uplatnenému nároku a tie preukázať.

Okrem toho treba poukázať na judikatúru súdov SR, s názorom, podľa ktorého „...z povahy zmenky ako abstraktného a nesporného záväzku vyplýva, že majiteľ zmenky nemusí pri jej predložení k zaplateniu, prípadne vymáhaniu preukazovať, že mu odporca zmenkovú sumu aj skutočne dlhuje“ (rozsudok NS SR sp. zn. 5Obo 3/2008). Krajský súd poukazuje tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 21/2012, podľa ktorého „...Pohľadávka majiteľa zmenky a povinnosť dlžníka zaplatiť zmenkovú sumu sú právne nezávislé od základného právneho pomeru, majú samostatnú právnu povahu a existenciu. Záväzok zo zmenky je teda záväzkom nesporným a žalobca ako majiteľ zmenky nemá povinnosť svoj nárok preukazovať iným spôsobom, než predložením prvopisu zmenky, ktorá, ak spĺňa formálne náležitosti, zabezpečuje svojmu majiteľovi právo na jej zaplatenie“.

V tejto súvislosti nemôže obstať ani odkaz okresného súdu na pripomienku Európskej komisie k veci vedenej na Európskom súdnom dvore pod sp. zn. C-558/13. V danom prípade sa jedná len o názor jedného z účastníkov prejudiciálneho konania vedeného pred Európskym súdnym dvorom, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by pre súdy konajúce v obdobnej právnej veci mala byť pripomienka komisie záväzná.

Krajský súd v súvislosti s právnym posúdením, ktoré okresný súd vykonal vo vzťahu k ustanoveniam zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, považuje za potrebné relevantné ustanovenia uvedených zákonov citovať.

Podľa § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu 28.04.2009, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa ods. 7 cit. ust. veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Podľa § 25 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom sa do 31. decembra 2010 vzťahujú ustanovenia doterajších predpisov.

Okresný súd z uvedených ustanovení dospel k záveru, že na zmenku sa vzťahovali ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.. V zmysle ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., ktoré je v zmysle ust. § 25 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. potrebné aplikovať aj na zmenku vystavenú žalovanou dňa 13. septembra 2010, mohol veriteľ prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo spotrebiteľského úveru, len ak sa jednalo o zmenku zabezpečovaciu a zmenková suma bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške max. 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Skutočnosť, že v danom prípade zmenková suma vyplnená do zmenky túto maximálnu zmenkovú sumu podľa ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. presahovala, mohla mať, podľa názoru krajského súdu, za následok len vznik práva na náhradu škody, avšak nemohla spôsobiť absolútnu neplatnosť zmenky a ani neplatnosť dohody o vyplnení zmenky. Samotný zákon č. 258/2001 Z.z. totiž porušenie ust. § 4 ods. 6 nesakcionoval neplatnosťou zmenky, či neplatnosťou dohody o jej vyplnení, ale vznikom zodpovednosti veriteľa za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením povinnosti podľa ods. 6 veriteľom. V dôsledku porušenia tohto zákonom ustanoveného obmedzenia tak prípadne mohol žalovanej vzniknúť výlučne nárok na náhradu škody voči pôvodnému veriteľovi, teda voči spoločnosti pohotovosť, s.r.o., ktorá zmenku vystavenú v rozpore s týmto ustanovením od žalovanej ako dlžníka prijala. pohotovosť, s.r.o. však nie je účastníkom tohto konania, a v dôsledku porušenia tejto zákonnej povinnosti nemohol vzniknúť žiaden nárok žalovanej ako dlžníkovi voči žalobcovi, ktorý nie je veriteľom z pôvodného úverového vzťahu.

S ohľadom na uvedené skutočnosti neobstoja ani právne závery okresného súdu, podľa ktorých je dohoda o vyplnení zmenky neplatná pre rozpor s dobrými mravmi alebo rozpor so zákonom. Okresný súd takýto záver vyvodil zo skutočnosti, že s účinnosťou od 01.01.2011 zákonodarca v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru zakázal takýto dlh splniť alebo zabezpečiť zmenkou. Okresný súd argumentuje tiež tým, že dohoda o vyplnení zmenky má byť v rozpore so zákonom z dôvodu, že obchádza právne predpisy na ochranu spotrebiteľa a umožňuje vystaviť zmenku. Krajský súd v tejto súvislosti opätovne poukazuje na ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., ktoré v dôsledku intertemporálneho ustanovenia je potrebné aplikovať aj na predmetnú zmenku vystavenú dňa 13. septembra 2010. Toto ustanovenie priamo počítalo s tým, že za účelom zabezpečenia nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru je možné vystaviť zabezpečovaciu zmenku, ktorá musí spĺňať zákonom v danom ustanovení určené podmienky. Zákon pritom priamo počítal aj s tým, že zmenka bude vystavená ako blankozmenka, keď uvádzal, že veriteľ je povinný dlžníkovi vydať zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s týmto ustanovením. Samotný zákon tak počítal s tým, že dlžník vystaví blankozmenku, ktorú dodatočne vyplní veriteľ. V danom čase tak vystavenie takejto zmenky bolo v súlade s právnou úpravou zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda nie je možné konštatovať, že by sa malo jednať o postup veriteľa, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi alebo je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ako už bolo uvedené vyššie, otázku porušenia zákonom stanoveného limitu, do ktorého je možné stanoviť zmenkovú sumu, zákonodarca riešil nie neplatnosťou zmenky alebo dohody o jej vyplnení, ale vznikom osobitného nároku spotrebiteľa na náhradu škody vzniknutej spotrebiteľovi porušením tohto ustanovenia veriteľom. Krajský súd konštatuje, že z doterajšieho stavu nebolo zistené, že by zmenka bola vystavená v rozpore so zákonom. Žalobcom predložená zmenka má zákonom zmenkovým a šekovým požadované náležitosti. Jedná sa o zmenku vystavenú žalovanou.

Krajský súd je toho názoru, že závery okresného súdu, ktoré vychádzali z právneho vyhodnotenia základného vzťahu, posúdenie ktorého ani nebolo predmetom sporu, pretože žalovaná ako dlžník zo zmenky žiadne kauzálne námietky v určenej lehote nevzniesla, nemôže stačiť na prelomenie základnej zásady obsiahnutej v ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb.. Ustanovenie § 17 zákona č. 191/1950 Zb. dokazovanie ohľadom základného vzťahu pripúšťa len vtedy, ak ohľadom kauzálneho vzťahu boli podané a preukázané námietky zo strany dlžníka. Okresný súd pri posudzovaní uplatnenej pohľadávky žalobcom bol oprávnený posudzovať len to, či zmenka obsahuje všetky zákonom č. 191/1950 Zb. vyžadované náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť povinne do nej uviesť. Nebol oprávnený skúmať podmienky jej vystavenia, ani jej neprípustnosť. Zákaz zneužitia práva je síce jedným zo základných princípov fungovania právneho štátu, napriek tomu právna úprava zákona č. 191/1950 je prísne formálna

a neumožňuje súdu bez podania námietok dlžníkom prelomiť zásadu uvedenú v ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. tak, aby sa mohol súd zaoberať základným záväzkovým vzťahom, ktorý môže mať charakter vzťahu spotrebiteľského. Nespornosť a abstraktnosť zmenkových záväzkov môže prelomiť len taká skutočnosť, že sám majiteľ pri nadobúdaní zmenky nekonal poctivo a že konal na škodu dlžníka. Námietka nepoctivého nadobudnutia zmenky ďalším majiteľom na škodu dlžníka však musí byť ako relatívna námietka nielen uplatnená dlžníkom a musí ním byť aj preukázaná.

K žalovanou v tlačive „C“ na odpoveď namietanému úroku 0,25% denne odvolací súd uvádza, že aj keď zákon č. 191/1950 Zb. výšku úrokovej miery neobmedzuje, nie je jej stanovenie celkom na ľubovôli výstavcu alebo doplnovateľa zmenky. Pri uplatnenom nároku je potrebné skúmať a zhodnotiť, či úroková požiadavka zmenkového veriteľa vyjadrená v úrokovej doložke je primeraná.

Z vyššie uvedených dôvodov mal krajský súd za to, že je nevyhnutné rozhodnutie okresného súdu zrušiť podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. a podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Bude úlohou okresného súdu v ďalšom konaní postupovať v zmysle návrhu žalobcu, ktorý si podľa Nariadenia uplatnil ako indosatár právo na zaplatenie zmenky vystavenej žalovanou, pričom žalobca v konaní nie je povinný preukazovať existenciu žiadneho záväzkovo-právneho vzťahu a ani ďalšie skutočnosti, na základe ktorých okresný súd dospel k záveru o nedôvodnosti uplatneného nároku. Žalobca ako nadobúdateľ zmenky, ktorý nie je právnym nástupcom pôvodného majiteľa, nemá povinnosť preukazovať okolnosti týkajúce sa vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovanou. Okresný súd bude vychádzať z aktuálneho stavu konania, v rámci ktorého žalovaná v Nariadení stanovenej lehote uplatnila námietky voči uplatnenému nároku žalobcu len vo vzťahu k zmenkovému úroku 0,25% denne. Keďže predmetom konania je výlučne nárok uplatnený žalobcom zo zmenky, bude okresný súd tento nárok posudzovať podľa zákona zmenkového a šekového, pričom bude vychádzať z prezentovaného právneho názoru krajského súdu v tom smere, že žalobcom predložená zmenka je zmenkou, ktorá má zákonom zmenkovým a šekovým vyžadované náležitosti. Krajský súd je toho názoru, že ani dlžníkov, ktorí sú spotrebiteľmi, nie je možné vyňať z pôsobnosti ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., za zhodnotenia, či takíto dlžníci relevantné námietky týmto ustanovením predpokladané v konaní voči indosatárovi zmenky uplatnili. Bez relevantných námietok dlžníka, aj keď je tento spotrebiteľom, je výklad, ktorý smeruje k prelomeniu zásad stanovených v ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. v nesúlade s výslovným znením tohto ustanovenia. Pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci, bude okresný súd vychádzať z uvedených záverov krajského súdu. Bude v konaní pred okresným súdom posúdený nielen nárok na zaplatenie zmenkovej istiny, ale aj stanovenie doby ukončenia lehoty úročenia zmenkovej sumy v súlade s obsahom ust. § 48 a § 49 čl. I. zákona č. 191/1950 Zb.. Okresný súd sa v novom rozhodnutí vyjadrí k žalovanou namietanému k úroku 0,25% denne, dojednanému v zmysle čl. I § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. a jeho výšku posúdi.

Podľa ust. § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.